

Szerkesztőségi:

PLEBÁNIA-HIVATAL,
 hová a lap szellemi részét
 illető közlemények kü-
 dendők.

Kéziratok vissza nem
 adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
 könyvnyomdája, hová az
 előfizetési pénzek, a hirde-
 tések és ezeknek díjai, va-
 lamint a felszólamlások kü-
 dendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRÓDALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva egész évre 4 frt, fél-
 évre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám 8 kr.

Felelős szerkesztő:

VIZ ZOLTÁN

Kiadótulajdonos:

SZERDAHELYI JÁNOS

Hirdetmények:

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a
 kiadóhivatalhoz küldendők. Nyílttér sora 50 kr.

Cicero pro domo sua.

A negyed év végével engedtessek meg
 nekem, hogy i. t. olvasóinkhoz fordulva,
 néhány szót ismét mondhaszak az „Abony”
 érdekében. Tehetem ezt annál nyiltabb
 homlokkal, mert hiszen annak szerkesztését,
 mint „noblesse oblige”-ot viszem s így azt
 hiszem, senki sem gyanúsíthat üzleti szem-
 pontokkal.

Midőn nem csekély munka-áldozatom-
 mal arra törekszem, hogy a közönség párt-
 fogását kiérdemelve, meg gyökereztessem
 helységünkben a helyi sajtót, ezzel azt hi-
 szem, hogy kiválóan szolgálom a közügyet,
 mert alig lehet hathatósabb tényezője a
 közéletnek, mint a sajtó, a melynek hatal-
 mát, bármily szűk körben mozogjon is az,
 elvitatni hasztalan kísérlet volna.

Ma már, hála az Istennek, egész gárda
 tömörül az „Abony” köré jeles tollú
 egyénekből, hogy annak szellemi értékét is
 minél magasabbra fokozzák. Lapunk munka-
 társainak névsora jelenleg a következő:

Csizmadiáné Guits Mathild (Rékas),
 Dévay József (Budapest), Géher János,
 Horváth József, Kador Sándor (Budapest),
 Kováts Béla, Kubicsek János, Lévy Mihály
 (Ujszász), Máthé József, Máthé Jenő,
 Nergert Vilma (Gomba), Pap Péter, Rud-
 nyánszky László, Rithnovszky Antal, Szász-
 városi V. Jenő (Budapest), Szilasi János
 (Ujpest), Temesközy Gerzson, Nyitrai-
 helyi Tóth Emerenzia (Vác), Vágó Zsig-
 mond, Várady János, Varga János, Veverán
 István, báró Weigelsperg Ede, Záchuti Zách
 Zsófi (Ujpest).

Bizalommal fordulok azért a negyed év
 zártával Abony város t. közönségéhez, mi-
 szerint e közérdekű ügyet felkarolni s az
 „Abony”-t nemcsak anyagilag személyesen
 támogatni, de azt minél szélesebb körben
 terjeszteni sziveskedjék, mert csak így jut-
 tathatjuk ügyünket felvirágózásra, ha köl-
 csönösen meghozzuk a szükséges áldozatot!

VIZ ZOLTÁN,
 az „Abony” fel. szerkesztője.

A gazdálkodás jövője kapcsolat- ban a gazdasági ismétlő iskolai oktatással.

Azon jobb sorsra méltó ügy szeretete,
 melynek magam is szerény munkása va-
 gyok indit engem egyrészt jelen cikkem

megírására, másrészt vezérel ebben azon
 tájékozatlansága a nagy közönségnek, mely-
 lyel mindannyiszor találkozom, valahányszor
 a gazdasági ismétlő iskoláról van szó. Mert
 daczára annak, hogy a gazdasági ismétlő
 iskola egy tanéve már tényleg fennáll és
 benne előadás tartatott, nagyon kevés azok
 száma — leszámítva az illetékes tényező-
 ket — akiknek tudomásuk van ilyen nevű
 iskoláról. Maga ez utóbbi ok is elegendő
 arra nézve, hogy tölem telhetőleg oda mű-
 ködjem, miszerint ez új intézmény széles
 körben ismertté váljon.

Mult cikkemben kifejtettem volt a
 gazdasági ismétlő iskola célját és feladatát
 általános vonásokban különösen hangoztatva
 gazdálkodási terület szükségességét; most
 pedig azt óhajtom előadni, hogy mekkora
 terület kívántatnék a gazdasági ism. iskola
 ifjúságának gyakorlati célokra; különösen,
 mely gazdasági ágak üzésére fektetessék a
 főszűly és végre, hogy lenne célravezető
 költségkímélés szempontjából azon terület
 mivélése.

Elvitázhatatlan tapasztalat, hogy csekély
 képzettségű egyének agyában azon tény,
 hogy maradandó nyomot, a melyet saját
 szemével véghezvinni lát, vagy sajátkezűleg
 végzi azt és miután beismeri annak cél-
 szerű és hasznos voltát csak azután ipar-
 kodik azt alkalomadtán saját körében érvé-
 nyesíteni. Ha ezen állításom igaz — amint-
 hogy az is — úgy meddő munkát végez
 a gazdasági ism. iskolai oktatás mindaddig
 míg rendelkezésére nem bocsájtanak olyan
 és akkora terület, a melyen gyakorlati gaz-
 dálkodást üzhet.

Az elmúlt tanévben gazdálkodási terü-
 letre nem volt szükség, mert az első évfolyam
 tananyaga a fatenyésztés és gyümölcs-
 észészet volt és az ide vágó dolgokat rész-
 ben az iskolában, részben a község faiskolá-
 jában gyakorolhattuk a viszonyok-
 hoz mérten. De az 1899/900. tanévben
 már nem lehetünk el gazdálkodási
 terület nélkül, mert ezen tanév (II. évfolyam)
 tananyagát a mezei gazdálkodás és
 az ezzel kapcsolatos egyéb gazdálkodási
 ágak képezik.

Tehát égető szükségünk lesz gazdasági
 területre, mert elméletileg tanítani olyan
 tárgyat, melynek csak gyakorlatilag üzve
 lenne a jövőre kiható eredménye — semmi
 értelme nincsen.

Belátta ennek igazságát Magyarország
 néhány sokkal kisebb községének — mint
 a mienk — földmivelő közönsége, mert a
 gazdasági ism. iskola felállításával kapeso-
 latban megtette azt, hogy 30—40 hold első
 minőségű földet bocsájtott az iskola rendel-
 kezésére a község birtokából, mivel érzi és
 tudja, hogy azon tapasztalat, melyet ifjai a
 gyakorlati gazdálkodás terén szerezni fog-

nak, földmivelő népének okulására szolgál-
 landnak.

Hála Istennek ennyi áldozatot Abony
 községe is meghozhat a közügyért; hisz
 nem örökbirtokba kéri azon területet a gaz-
 dasági ism. iskola, csak gyakorlati célokra.
 A növendékek munkálkodása következtében
 előállított produktumokból származó haszon
 csak a község pénztárába folyna be. Az
 egyébként nagyon mellékes dolog akár ha-
 szonnal vagy veszteséggel üznök is a gaz-
 dálkodást, de a főczél el volna érve az
 okszerű gazdálkodás elsajátításában, mert
 ennek elérésére kell, hogy összpontosuljon
 a gazdasági oktatás.

Világító fáklya akar lenni a gazdasági
 ism. iskola, hogy fényével behatoljon azon
 sötétségbe, melyben hazánk földmivelő né-
 pének tuinyomó része — ósdi gazdálkodási
 rendszerével — századok óta sinylődik;
 meg akarja mutatni azon utat, a melyen
 haladva kell, hogy elérje e haza földmivelő
 népe is a művelt külföld magas színvonalon
 álló gazdálkodási rendszerét.

Nem nehéz az előadottak után belátni,
 hogy mindazon községekben, melyeknek
 lakói túlnyomó részben földmivesek, a gaz-
 dasági ism. iskolának nagy és igen szép
 hivatása van; de hogy ezen hivatását igá-
 zán betölthesse, nem szabad az intéző kö-
 röknek szűkmarkúskodniok, hanem szívökön
 hordva ezen új intézmény felvirágoztatását,
 minden utógondolat nélkül bocsássák a
 szükséges földet az iskola céljaira.

Ha már meg van a gazdasági terület,
 önként következik annak meghatározása,
 mely gazdasági ágak üzésére fektetessék a
 főszűly. Ennek megállapításában a helyi vi-
 szonyok és körülmények birjanak döntő
 befolyással; amennyiben azonban lehetsé-
 ges, lehetőleg minden gazdálkodási ág
 üzendő, minthogy a gazdasági oktatásnak
 célja általános gazdasági ismeretek szer-
 zése is. A gabona-, kapás- és takarmány-
 növények termelése mellett nagyon szépen
 üzhető a különböző kereskedelmi és ipar-
 növények előállítása is. Nem szabad meg-
 feledkezünk a fatenyésztés és gyümölcs-
 észészet, nemkülönben a szőlő mivéléseről sem.
 A méhészet pedig feltétlenül tanítandó; idő-
 vel, ha elegendő eperfánk lesznek, a se-
 lyemtenyésztést is be kell vonni az oktatás
 körébe. Gyakorolandó a konyhakertészet is
 a leány növendékekkel. Az állattenyésztésre
 az uttal nem terjeszkedem ki, mert ezen
 azonban, hogy az idő és viszonyok ezt is
 meghozzák.

Ennyiben összegezem röviden, szerény
 felfogásom szerint azon gazdálkodási ágakat,
 a melyeknek tanítása a gazdasági oktatás
 keretében végrehajtandó. Csak még annyi

mondani valóm van erre vonatkozólag, hogy minden, de minden a legnagyobb pretizitással, mintaszerűen és szakértelemmel üzendő. Nem zárkozom el annak kijelentésétől sem, hogy a gazdálkodás terén minden elhibázott cselekedet, elhamarkodott téves intézkedés sokszorosan megboszlítja magát. Jelszó legyen: mindent megfontolva és idejében tenni.

Ami már most a gazdasági terület mivelését illeti, minden néven nevezendő munkát a gazdasági ism. iskolai tanulókkal hajtathatjuk végre és pedig úgy, hogy hétről-hétre a növendékek 10—20-as csoportokban felváltva künn tartózkodnának a gazdasági területen e célra katonai egyszerűséggel berendezett laktanyában természetesen szigorú felügyelet alatt és ők végeznék az egyes heteken a különböző munkákat. Csakis ily módon érnök el azon célra, melyet a gazdasági oktatás maga elé tűz, mert hogy hetenkint egyszer, csütörtökön d. e. kisétaljunk 80 növendékekkel és ott 8—11 óráig csak valami keveset és marandót is a fejökbe vegyenek még föltevésnek is abszurdum. Ismerem jól a növendékek észbeli képességét egy évi tapasztalat után és így ítéletemet bátran kimerem mondani.

A növendékek (a hetesek) végzett munkájokért díjazásban nem részesülnének, — legfeljebb egyesek jutalmazásában nyilvánulhatna az — de a künn tartózkodás ideje alatt egyszerű, egészséges étellel az iskola ügyét intézők láttatnák el őket. Ingyen munkáért élelem — veszteség nincs.

Ezen egyedül célravezető módnak valószínűleg a szülők akadályokat gördítenének, de miután az nem egyesek, hanem a közügy érdekében történnek és kötelező lenne kivétel nélkül minden növendékre, kellő felvilágosítás után a szülőket meglehetne az ügynek nyerni, ha pedig nem, vasmarokkal kell a darázs-fészekbe nyúlni, mert a cél szentesíti az eszközöket. Idővel, ha látni fogják gyermekeik szép haladását a tudományos gazdálkodás mezején, maguk belátják tévedéseiket.

Ami még esetleg hiányzik cikkem keretéből arra lehet, hogy idővel még visszatérek.

Lelkem legmélyéből szolgálom a gazdasági ismétlő iskola ügyét és ha azt csak egy atomnyival közelebb vittem céljához megjutalmazva érzem magam.

Isten velünk! Csak előre!

H. J.

gazd. tanító.

A boldoguláshoz vezető út.

(Gazdasági előadás.)

Tartotta Abonyban 1899. május hó 21-ikén

SZÁSZVÁROSI V. JENŐ

tanár, a „Garay János Társaság“ elnöke.

Jelige: „Ségits magadon és az Isten is megsegít!“

Minél jobban fejlődik művelődés tekintetében a világ, annál inkább szükséges, hogy haladjon a társadalom azon osztálya is, a melynek szorgalma és szakértelme adja meg a szellemi fejlődéshez is az alapfeltételeket. Hiába a legszebb jelszó, a legnemesebb törekvés is, egyedül a politikai élet nem képes egy nemzetet nagygyá tenni, ha csak azzal karöltve nem halad egyszersmind a föld népe is, jelesen pedig a gazdaközönség. Ez a meggyőződés érlelte meg bennem azt az elhatározást, hogy midőn a Garay János Társaság nyilvános szakülésének megtartása végett e helység falai között megjelenek, egyszersmind szerény tehetségemhez képest egy kis vázlatot adjak Abony

gazdaközönségének amaz elvekből, a melyekre úgy az elméleti tanulmányok, mint a gyakorlati kísérletezések folytán jutottam, azon reményben, hogy ez által némi csekély részben hozzájárulhatok azon üdvös mozgalomhoz, a melyet a hazafias lelkek újabb időben országosan indítottak.

Előadásomat hat pont köré csoportosítottam. Ekkép tehát szölok I. A mezőgazdaságról általában. II. A kertgazdaságról. III. A méhészetéről. IV. Az iparról. V. A kereskedelemről. VI. A tatarékosságról.

I. A mezőgazdaságról általában.

A mezőgazdaságban ép úgy, mint minden egyébnél a világon, a tervszerű és kellően megteremtett munka vezet sikerre. Nagy figyelmet kell tehát fordítani első sorban a föld alapos megművelésére. A szántás legyen elég mély, ne csak a felületet érintő, a vetés legyen egyenletes, a trágyázás tervszerű és gondokkal végzett. A vetendő magtól is igen sok függ. Nagyon balúl vélekedik az oly gazda, aki azt hiszi, hogy vetni jó lesz a silányabb mag is, a jobbat drágábban értékesítheti, mert a rossz mag megboszlítja magát rossz terméssel. Ezt minden gondolkodó eszű ember beláthatja. Egészséges, jól kifejlett mag nagyobb biztosítékul szolgál a jövő termés sikeréhez, mint a rosta alját képező félig fejlett vagy elnyomorodott szem.

De legyen elég ennyit mondani általában. Ezek után már áttérek a részletekre.

A mezőgazdaság ágai: 1. Gabonatermelés. 2. Takarmánytermelés. 3. Trágyatermelés és trágyázás. 4. Állattenyésztés.

1. A gabonatermelés a magyar alföld legjellemzőbb mezőgazdasági ága s tekintve az égalji viszonyokat, valóban itt a gabona termelés rendszerint sikerrel történik. Ez azonban nem jelenti azt, hogy most már egyéb növényvel kísérletet se tegyünk. Ellenkezőleg az alföldi gazdálkodás válságát jóformán annak az egyoldalú, régi hanyag gondolkodáson alapuló rendszernek lehet betudni, a mely nem akar látni és hallani maga körül, hanem csak az ősi nyomokat követve mindig csak buzát vet földjébe s aztán tele van panaszszal, ha a túltermelés folytán előálló árcsökkenés miatt jóformán a reá fordított fáradságának díját sem bírja földjéből kinyerni.

A gabona termelésnél a következő fajokat ajánlom a t. gazdaközönség figyelmébe: a) buza fajnak legjobb a „Magyar aczélos.“ b) árpavetésül a „Svéd árpa“ és „Uraes árpája“ (Chevalier). Rozsnak legjobb a „Szent János rozs“ (Szent János-napi rozs).

2. A takarmánytermelésnél főszerepet visznek a) A kukorica. b) A legelőnövények. c) A répa. — A kukoricához használjuk vetőmagul a „Mezősegek királynője“-t (Queen of Prairie Corn). Ez lisztőrlésre és korai esemegőül egyaránt kitűnő. Legelőnövényvetésül ajánlható a „Mauthner-féle legelőkeverék“. répához az „Oberndorfi kerek vörös“ és a „Sárga olajbogyó.“

3. A trágyatermelés fontosságát azt hiszem főlélesleges volna bővebben fejtegetnem, mert tudja azt minden gazda, hogy a trágyában fekszik az a kincs, amely a gazda befektetett tőkét és fáradságának díját eszálhatatlanul kamatoztatja. Azért erre igen nagy súlyt kell fektetni. Magában véve azonban az, hogy valakinek sok trágyája van, még nem biztosíték arra, miszerint az több hasznot fog meríteni belőle, mint egy másik, akinek ugyan kevesebb van, de ért annak célszerű kezeléséhez.

A trágyatermelésnél arra kell ügyelni, hogy annak nedvtartalma megőriztessék s a különböző fajú anyagok egy tömeggé érlelődjenek össze. A tehén-trágya igen jó, valamint egyéb jószágok trágyája is, azonban nem megvetendő az emberi ürülék sem, amelyre hazánkban eddig kevés figyelmet fordított. Mással egész gyárak foglalkoznak annak feldolgozásával. Természetesen földdel és egyéb hulladékokkal keverve használható az s így elkészítve pompás eredményt lehet vele elérni.

A trágyázásnál szintén célszerűen kell eljárni. Óvakodni kell a rossz, célnak meg nem felelő trágyától, de emellett a jó trágyát is helyesen kell felhasználni. Kellő időben kell kihordatni azt a földre, amidőn t. i. már a meleg levegő el nem párolja belőle annak legbecsesebb részét, az ammoniakos anyagokat, hanem a hűvös idő azt lekötve megőrzi a föld számára; továbbá nem szabad nagyjából szétdobálni azt, hanem egyenletesen, figyelmes munkával elosztani, hogy lehetőleg annak minden kis részecskéje kihasználtsék a föld által.

4. Az állattenyésztés igen nagy fontossággal

bír a gazda vagyonosodására s már csak azért is ajánlható, mert gyakran ez van hivatva pótolni mostoha években azt, ami a földben elveszett. Az is ismeretes, hogy a trágyatermelés szempontjából mily nagy jelentősége van a baromtartásnak. Itt is azonban súlyt kell fektetni arra, hogy minél jobb és különösen a vidéknek megfelelőbb fajokat tenyésztsünk.

Itt megkülönböztetünk igavonó, hizlaló, szárnyas és tejelő állatokat.

1. Igavonó állat a ló és a szarvasmarha. A magyar ló esimes állat s amellett hasznos is a gazdaságban. Teherhuzásra azonban sokkal előnyösebb nála az u. n. stájerló, amely nagy állat igen erős izmokkal. Azért ennek tenyésztése is ajánlatos, mert amellett nem nagy igényű ló s bár több takarmányozással jár, de az általa kifejtett munkaerő e föbbletért bőven kárpótol.

A szarvasmarha igen sokoldalú hasznos hajt, azért annak tenyésztése általában ajánlható. Ezen a vidéken legsikeresebben tenyészik a magyar fajú ökör (fehér, közép-magas, zömök). Azért nem kell kapkodni nagyon a mindenféle tarka-larka jószágok után, maradjunk csak meg a magunk ökre mellett, ez legjobban megküzd az égalj viszontagságaival s takarmányozásra sem nagyon kényes.

2. Hizlaló állatúl tenyésztetik a sertés, amelynek fajátul legjobban a „mangalica“, amely gyorsan hizik és nagyon izletes hús és zsírja van.

3. Szárnyas, vagyis baromfi állatok: a) A tyúk. Legajánlatosabb a magyar tyúk, mert ez a legjobban tojó. b) A kacska; ennél ajánlható a „Peking“ faj vagy ennek keresztezése a közönséges kacsával. c) A lud; ennél célszerű az u. n. „Endeni“ faj.

4. Tejelő állatok a) A tehén, ennek legjobban a magyar fajta, mely fehér, közép-magas és zömök testtel bír. Az „Algaui“ s más swájci tehén, melynek a szabad hegyen való legelés természeti szükségé vált, nem sik földre és istállózásra való, mert zárt helyen a legjobban etetés mellett is gyöngye tejelővé lesz. A piros-tarka tehén inkább a hústermelés szempontjából bír előnyvel, árnyoldala azonban, hogy sokkal nagyobb igényű a magyar tehénél s a mi égaljunk alatt könnyen baja akad, ha csak a legnagyobb gondviselésben nem részesül. — b) A juh. Nagyon hálás tenyésztési állat. Legjobban ajánlható a „merinói“ fajt, vagy ennek keresztezését magyar fajjal. — c) A kecske. Ez a környéken nincs eléggé felkarolva, pedig nincs értelme a kecsketenyésztés iránti idegenkedésnek, mert nemcsak hogy egyike ez a legszerényebb igényű háziállatainknak, de emellett teje igen egészséges, különösen a tüdőgümőkör ellen hathatós orvosszerű szolgál. Ez utóbbi célra különösen ajánlható a „Kázmér“ kecske, mely fehér szőrű s szarvatlan. Teje teljesen mellékíz nélküli s gyermekek- és betegeknek táplálékul kiválóan alkalmas.

(Folyt. köv.)

S z i n h á z.

H E T I M Ű S O R:

Vasárnap: „A cigány.“ Szigligethy Ede énekes népszönműve. (Bérlés szünet.)

Hétfő: „Gyurkovits leányok.“ Herczegh Ferencz kitűnő vigjátéka. (Zónaelőadás.)

Kedd: „Hálókoecik ellenőre.“ Vigjáték 3 felv. Irta: Bisson. (Bérlés 1. sz.)

Szerda: „Egy kés története.“ Bohózat 3 felvonásban. (Bérlés szünet.)

Csütörtök: „Geleji kis király.“ Gécy István énekes népszönműve. (Bérlés 2. sz.)

Pénteken: nem volt előadás.

Szombat: Kardos Ede jutalomjátékul Máthé Jenő műkedvelő felleptével: „Huszárszerelm“ vigjáték 3 felv. Irta Murai K.

Mint mult számunkban már jeleztük, a Micssey György társulatából alakult consortium Rajz Ödön vezetése alatt újra városunkba érkezett. — De bizony hiába szedik elő a legjelesebb újdonságokat, napról-napra üres haz előtt kell játszani. Pedig megérdemelnék a támogatást, mert igazi jó előadásokat lehet látni.

Bővebben az egyes előadott darabokkal nem foglalkozunk, mert arra nem mi, hanem a színház van itt hivatva, csupán egyesekről a társulati tagok közül emlékezünk meg.

Kürthy Sárka mindjárt az első estén óriási tetszés mellett játszotta Rózi szerepét, de mint soubrette is kitűnő volt „Clorinda“ szerepében.

Tordai Etel a „Geleji kis király“-ban Zsófia szerepét remekül játszotta s nyílt színen is többször megtapsolták. Méltó partnere volt Kardos Ede, ki Barna Miklóst játszotta. Ez a fiatal színész napról-napra minden új szerepe után növekszik értékében.

Szentes János jóízű humoros játékaival folytonos derűtségben tartja a közönséget.

A jövő héten — mint értesültünk — Kürthy Sárka jutalomjátékára — a „Vasgyáros“-ra — Mihályfy Károly úr, a nemzeti színház jeles művésze is le fog jönni s a czimszerepet fogja játszani, remélhetőleg telt ház előtt.

MI UJSÁG?

Szent Péter és Pál ünnepe lesz a jövő esütörtökön. E két fő apostol ugyanis Kr. u. 68 évben jun. 29-ikén vértelt el Rómában. Sz. Péter keresztrefeszítetett, sz. Pál pedig lefejeztetett s mindkettő ugyanott eltemetett. Általános megünnepléseket Anastasius bizánci császár (1518) hozatta be Festus senator kérelmére.

— **Uj útbiztos.** Rasko István eddigi útbiztos hasonló minőségben Jászberénybe távozván városunkból, helyébe a főispán Polgár Imre helybeli örmestert nevezte ki útbiztosná. A nevezett hivatalos esküjét f. hó 26-ikán fogja az alispán kezeibe letenni.

— **Iskolai vizsgálatok.** Ma, f. hó 25-ikén d. u. 3 órakor lesz a V—VI. kath. leányiskolában a kath. iparostanulók hittanvizsgálója, 29-ikén d. u. pedig ugyancsak a belső kath. iskola helyiségében három tanteremben tartatnak meg az ipariskola egyéb tantárgyaiból a vizsgálatok. Vizsga után szokás szerint a tanoncok által kiállított tárgyak nyilvános árlejtéssel eladatnak. — Az ev. ref. és izr. iskolák évről-évről vizsgálatiról nem tehetünk jelentést, miután lapunkat azokról nem értesítették.

— **Öngyilkosság.** Ismét egy szomorú eseménnyel kell számolnunk. A múlt pénteken özv. Maczóné Györe Teréz, aki csak néhány nap mulva tartotta volna esküvőjét sógorával, Kis Andrással, eldobta magát az életet önkasztás által. Tettének okául egyrészt a családi hajlamot emlegetik, másrészt pedig a házassággal kapcsolatos mende-mondákkal hozzák e végzetes tettet összefüggésbe.

— **Halálozások.** A mai hónap szokatlanul gazdag halálozásokban, mit a harangok zúgása is jelez. Nagy része ezeknek a kiesényekre esik, mert a kanyaró még mindig pusztít körükben, de azért az öregek közül is el-el viz egyet a kiméltelen halál. A legutóbbi napokban például városunk két ismert alakja költözött el a jobb hazába. Egyik Gulyás Mihály polgártársunk felesége (68 éves) és Czagány István özvegy. Az utóbbi 87 évet élt. Nyugodjanak békében!

— **Felülvizsgálat.** Abony község határában a közúti és közlekedési utak mérnöki munkálatainak felülvizsgálata a m. kir. államépítészeti hivatal által f. hó 27-én fog megejteni. Az államépítészeti hivatal felhívja az érdekelt földtulajdonosokat, hogy e felülvizsgálatra jelenjenek meg.

— **Tolvaj cseléd.** A „P. H.“-ból veszszük át a következőket: Ungár Zsigmond abonyi születésű 19 éves zsidó vallású egyén, mint evő-eszköz-tisztító volt alkalmazva Kecskeméten a Beretvás szállodában. Az atyafi megúván a di-csőséget e hó 13-án elbueszított a kapufélfától és megugrott. Ez nem lett volna még valami nagy baj, hanem mielőtt eltávozott, bele tekintett egyik pinczér asztal fiókjába és magához vette az ott levő két arany gyűrűt és mintegy 7—8 forintnyi aprópénzt és azoknak a társaságában indult el. A bátor szívű hébert országszerte körözi a rendőrség.

— **A pestis behurcolása ellen.** A Keletindában néhány év óta uralkodó s legutóbb — habár elszórtan — Alexandriában is fel-lépett pestis betegség behurcolásának megakadályozására a m. kir. belügyminiszter úr körrendeletet bocsájtott ki a törvényhatóságokhoz. Felhívja ebben a törvényhatóságokat, hogy az Egyiptomból saját területére érkező utazókat 2 napig orvosi megfigyelés alatt tartsa. A ragály Európába való hurcolásának veszedelmét különösen az újonnan megnyíló szibériai vasut tette félelmissé, miután ez által közvetlen kapcsolatba hozatott Európa Ázsiával.

— **Elfogatás.** Rékason a még tavaly felesége meggyilkolásával vádolt Ignác Flórián,

akit azonban bizonyítékok hiányában akkorában felmentettek, most ismét a bíróság parancsára elfogatott, mivel újabb gyanúok merültek fel. Ez ügyben nagy erélyvel folyik a vizsgálat.

— **A tavasz vége.** A múlt szerdán délután 4 óra 50 perczkor ért véget a tavasz s kezdődött meg hivatalosan a nyár. A napok is már elérték legnagyobb hosszúságukat s kezdenek lassan, fokozatosan rövidülni, míg egyszerre csak itt lesz az ősz és a tél. Mutamur!

— **Abony a párizsi világkiállítás.** Kaptuk a következő sorokat: „Amint hallottam, a hatóság utasította községünket, hogy az 1900-ban megnyíló párizsi világkiállításon képviselve legyen.

Községünk vezérférfiit meglepte ugyan e rendelet, de csakhamar feltalálták magukat. Elhatározták, hogy ha már kiállítani kell valamit, akkor olyasmit állítsanak ki, amit a francziák és a hozzájuk özőnlő külföld is megbámuljanak. (Nem kívánván, hogy tanuljanak belőle, amint ezt már a szerénység is hozza magával).

Emez elveknek megfelelőleg határozatba ment tehát, hogy a kecskei út a vasutól mintegy 5 kilométernyire plasztice fel lesz véve és kellő időre Párisban ki fog állítani, mint abonyi különlegesség.

Szegény kecskei út, mikor álmodta meg te azt, hogy téged még avilágnak is be fognak mutatni, hiszen azt hitted mindig a te szerénységedben, hogy elég bírnod a benszülöttek megelégedését!

Ehhez mi csak azt adjuk még, hogy a kép nem lenne teljes így, mert követeljük, miszerint a kiteglázásra már régen megszavazott átjáró is felvétesse a plebániától a templomig a kiállítandók közé, azok arczképeivel együtt, akik a tanács határozatának mellőzésével a négy kiteglázandó út közül ezt a legfontosabb forgalmi helyet hagyták ki, állítólag téglahiány miatt, mások szerint pedig erős vallási buzgalomból . . .

— **A czeplédi indóháznál** az étterem átalakítása most megy végbe. Mint már lapunkban említettük, az újítás a II. és III. osztályú közönség kényelmét lesz hivatva előmozdítani.

— **A krajczár vége.** A krajczár élete már legvégéhez közeledik, már egy hét sincs adva neki, mert e hó 30-án fog kimúlni, amennyiben a rendes forgalomban már ezentúl nem szerepelhet, mindössze annyit kegyelmezett még neki a törvény, hogy ez év végéig egyes állami hivatalokban elf-gadják. Akinek tehát még van birtokában krajczár, igyekezzen azon túl adni a jelzett határnapig, mert különben annak értéke elfogveszni számára.

— **Milyen lesz az időjárás júliusban?** Falb, az öreg időjós, akinek a jövődölése talán mégis inkább bir alappal, mint a száz éves jövődölő mondóé, a következő időjárást helyezi kilátásba július közepében: Július 1—5-ig: Sok zivatar jelentékeny csapadékkal; . . . a hőfok lassankint eszik. Július 6—10-ig: A zivatar és esőzés megszűnik, száraz időjárásra való hajlandóság mutatkozik. A hőfok a közepén alól eszik. Július 11—14-ig: Messzire terjedő, nagy esőzés, időnkint zivatarokkal, 12-ike körül a hőfok ismét a közepén alul eszik. Július 15—25-ig: Ismét több eső, sok zivatar. A hőfok jóval a közepesen túl emelkedik, a hó vége felé azonban ismét alá kerül.

— **Iparstatisztika.** Hegedüs Sándor kereskedelmügyi miniszter az összes hazai kereskedelmi és ipar kamarákat értekezletre hívta össze f. hó 19-ikén az iparstatisztika ügyében. Szerényi József osztálytanácsos meleg szavakban ajánlta az összegyűltnek a felvetett nagyfontosságú eszmét s nagy súlyt fektet arra, hogy kivitelénél a kereskedelmi és iparkamarák játsszák a főszerepet. Ezt a munkát teljesen az országos statisztikai hivatal mellőzésével kívánja megvalósítani. A kisipar termeléséről is statisztikát fognak ezután vezetni, mi közös óhajta az értekezletnek. Hogy a tervek vett statisztikai kimutatások elkészítésénél a kereskedelmi és iparkamarák mi módon fognak szerepelni, azt egyelőre nem állapították meg.

— **Tudnivalók a szegedi kiállításról.** Tekintettel azon körülményre, hogy az I. szegedi mezőgazdasági országos kiállítás épületeinek felállítását már július havának első napjaiban megkezdik, a rendezőbizottság felkéri a kiállítani szándékozó gazdaközönséget, hogy bejelentési iverket június 30-ig okvetlen küdjék be a kiállítási irodának (Budapest Köztelek), mert a bejelentett területek szolgálnak alapul az épületek méreteinek

megállapításánál. A borkiállítás bejelentési határideje július 1-ig szintén meghosszabbított. A borküldemények július hó 1-től 15-ig Bokor Pál városi gazdasági tanácsnok czimére Szegedre szállítandók s e határidő pontos betartása első sorban a kiállítók saját érdeke, mert a borkiállítás július 1-én megkezdvén működését, kívánatos, hogy ez időre a szállítás következtében megzavarodott borok megtisztuljanak.

— **A sertészsész ellen** legbiztosabb a következő óvszer használata, melyet a gyakorlat már helyben hagyott. E szerint minden hónap 1. 2. és 3-ik napján adjunk a sertésnek moslékjába egy kis adag vasgáliczot. Így hogy négy kifejezett sertésre egy késhegynyt számítunk s így ennek arányában több sertésre nagyobb, kevesebbnek kisebb adagokban adjuk az óvszert. Ez óvszert azonban szakadatlanul kell alkalmazni minden hó első három napján. — A költés csekély s akik próbálták, bizonyítják, hogy jelentékenyen nagyobb az ily vasgáliczozott sertéseknek a vészszel szemben tanúsított ellenállási képessége.

— **A szőlő moly ellen** való védekezésre hívta fel a földművelésügyi miniszter a gazdaközönség figyelmét. Ezen rovar első nemzedékének hernyói most teszik a legérzékenyebb károkat. A táplálékul szolgáló szőlő virágok aprók lévén, kártétele most aggasztóbb, mint a második nemzedéké, a mely augusztusban az aránylag nagyobb szőlő szemekbe furakodik. A védekezés legegyszerűbb módja a fertőzött virágzatnak és fiirtöknek permetezése. A permetezéshez szükséges folyadék úgy készül, hogy 10 liter vízben 3 kgr. fekete (vagy káli) szappant feloldunk s ehhez 1½ kgr. pyretrum (dumát, perzsa vagy montenegrói) port keverünk. Az így nyert folyadékot azután még 90 liter tiszta vízzel kell felhigítani. Csakis a fertőzött fürtöt kell megpermetezni s ennek sem minden részét, hanem csak az összecsomózott helyeket, ahol t. i. a hernyó él. E célra ügyes kézben bár mely permetező megfelel.

— **Amilyen a kérdés, olyan a felelet.** A. Miért nem lehet egy orr 12 czollnál hosszabb? B. Mert akkor nem orr, hanem láb. (A lá Alborák).

— **Az állomás főnök regénye.** Besztróczy Szaniszló állomás főnök reménytelenül szerette a gazdag regále-bérlő leányát, Juliskát. A leány apjának Besztróczy ellen az volt a fő kifogása, hogy beteges. És az állomás főnök annak is látszott. Erősen megfogyott, nehéz köhögés kinozta s azon kívül folyton lehangolt és szomorú volt jelöl annak, hogy nem egészséges. Már-már öngyilkosságra határozta el magát s revolverét zsebébe tette. Ekkor történt, hogy az állomásán keresztül robbogó gyorsvonat egyik kupéja ablakából a „Mátyás Diák“ egy száma ki s Besztróczy lábai elé esett. Az állomásfőnök önkénytelenül az élezlap után hajolt, fölvette és olvasni kezdte, aminek az volt a következménye, hogy az eddig bús ember nevetni kezdett s az életet megkedvelte. A helyett, hogy öngyilkos lett volna, a „Mátyás Diák“-ra előfizetett, ami azt jelenti, hogy ettől kezdve mindig vitt. A jó kedv csodás hatással volt rá. Megerősödött, hizni kezdett, szellemes lett s olyan kedvező változáson ment át, hogy a regále-bérlő negyed év mulva szívesen hozzá adta Juliska leányát. Az esküvő mostanában ment végbe s egy boldog párral megint több van. Besztróczy most minden ismerősének azt ajánlja, hogy a „Mátyás Diák“-ra előfizessen, hozzá téve, hogy az előfizetési ára egy negyedrre 1 fnt 50 kr., s hogy kiadóhivatala Budapesten, Sarkantyus-utca 3. szám alatt van.

Legolcsóbb táplálék. Nem a Nestlé-téle táplálékról vagy a Kathreiner malata-kávéról van ezuttal szó, de nem is pozsonyi kétszersültről vagy a kassai sonkáról. Most az egyszer kivételesen szellemi táplálékot ajánlunk t. olvasóinknak. A mai korban már ezt sem nélkülözheti senki, aki csak egy kissé igényt tart arra, hogy felvilágosult embernek tekintessék. Tudnia kell, mi történik a hazában és a nagy világban; tájékozódnia kell a gazdaság, ipar és kereskedelmi téren előforduló dolgokról; munka után pedig jól esik egy kis szórakoztató olvasmány is. Mindezekhez nagyon könnyen juthat az ember, ha megszerzi magának a közkeveltségnek örvendő „B u d a p e s t“ képes politikai napilapot. Egy fnt előleges beküldése mellett minden nap a házhöz szállítva kapja: ha pedig ennyi pénzt sem akar egyszerre kiadni, 4 krajczárért megvásárolhat egy példányt bármelyik ujságelárusítónál. Mutatványul egy-két példányt ingyen is küld a „Budapest“ kiadóhivatala Budapesten, IV., Sarkantyus-utca 3. sz.

— **Egy forint ötven krajczárért** mi mindent nyújt egy évnegyedre a Képes Családi Lapok című illusztrált szépirodalmi heti lap? Minden számban szebbnél szebb művészinél művészből képeket, tizenhárom számon keresztül két regényt a lap hasábjain, egy külön beköthető mellékleti regényt, számos humoreszket, hangulatos, tartalmas költeményeket, ismeretterjesztő, kritikai cikkeket, a napi kérdésekkel foglalkozó eszegeket, stb. stb. Ezen kívül az, aki egy negyedévi előfizetéshez még 20 krajczárt küld, esonagolási és posta szállítási költséget, még egy külön regényt kap a Képes Családi Lapok kiadóhivatalától, mely előfizetéseket a hó bármely napjától elfogad és kívánatra ingyen küld mutatványszámot. (Budapest VI., Szondy-utca 11. szám.)

— **Eötvös Károly, mint regényíró.**

Vannak sokoldalú geniek, akikről bizvást el lehet mondani, hogy akármilyen térre lépnek, tökéleteset fognak alkotni. Ezek közé tartozik Eötvös Károly hazánk legnagyobb kriminalistája. Neve, mint ilyen az egész világon ismert és tisztelt. De Eötvös Károly genije nemcsak ezen a téren otthonos. Lángesze a szellem birodalmának minden területét bejárja és valósággal sehol sincs határa e nagyszabású ingeniumnak. Az „Egyetértés”-nek majdnem minden számában olvashatunk fölé érdekesítő dolgozatokat, tele a gondolat és eszme mélységeivel. Essay-k, memoírok, jellemrajzok, jogtudományi értekezések, vezérezikkek, amelyek a legregebb magyar toll tündöklő szüleményei. Nemesak tudásával, hihetetlen emlékezőtehetségével, óriási látókörrel imponál, hanem a gondolatok erejével és hatalmával, az érzések mélységével is páratlanul zamatos, igaz magyar humorral is. Csak mostanában fejezte be ugyanezek az „Egyetértés”-ben a „Gróf Károlyi Gábor följegyzései” című ciklust, a mely az egész országban a legnagyobb feltűnést keltette. Mindezek a dolgozatok kizárólag az „Egyetértés”-ben jelentek meg, a minthogy azután megírandó művei is mind a legnagyobb és legelterjedtebb organumban fognak megjelenni. E lap olvasó közönsége napról-napra terjed és óriási arányokban növekszik. Eötvös Károly most új meglepetésben részesíti a magyar olvasóközönséget. Ugyanezek az „Egyetértés” a jövő évnegyedben Eötvös Károly tollából egy nagyszabású, nemzeti tárgyú regénynek a közlését fogja megkezdeni. Már az a tény, hogy Eötvös a regényirodalom felé fordul, elég arra, hogy az érdeklődést a legnagyobb mértékben fölébressze. Az utolsó félszázad történetét nálánál jobban senki sem ismeri; embereket, korszakokat jellemezni magyar író úgy nem tud, mint ő. Éppen ezért ez a regény bizonyára utolsó félszázadunk legérdekesebb terméke lesz s bizonyára újra jelentékenyen megnöveszti az „Egyetértés” olvasóközönségét. Az „Egyetértés” előfizetési ára negyedévre 5 írt s mutatványszámot kívánatra szívesen küld az „Egyetértés” kiadóhivatala.

— **Eladás.** 1894—95-beli rizling bor eladó. Cím meg tudható a kiadóhivatalban.

CSARNOK.

A különleges társulatok.

SCHEUBE H.-től.

(Folyt. és vége.)

Valódi angolszász eredetiség volt mindenestre az is, a mi a majdnem jelentékeny hírnévre vergődött Ugly-club, vagyis az utálatosak clubjának megalakításához adott indító okot, a mely club II. Károly (1649—1685) király kormánya alatt a cambridgei egyetemen alakult és pedig egy ünnepi lakoma következtében; egyes vig legények a helység legutálatosabb embereit hívták egybe, akik, bár érthető okból sokféle nehézséget gördítettek ez elé és tiltakoztak ellene, mégis nagy számmal gyűltek össze. Ez ünnepi lakomán, mely a legnagyobb vidámságban ment végbe, arra törekedtek, hogy a tetsző tréfának maradandó alakot adjanak s így egy clubba lettek egyesítve. A legundokabb, a királyi kollegium egy tanulója, lett elnökké előléptetve, aki bátran elfogadta a neki felajánlott, persze a legkevésbé bizalmas kitüntetés. A club-helyiségben felállított táblára voltak följegyezve a társaság alapszabályai: Senkinek sem lehet igényt formálnia az egyesület tagságára, aki nem tud felmutatni valami feltűnő testi ferdültséget. Ha két egyformán utálatos jelölt közt kell vala választani, közülök annak adatik előny, akinek a legvastagabb bőre van. Az ujonan bevett belépése alkalmával kötele volt egy tál stockfishal megvendégelni a társaságot és dicsbeszédet tartani Aesopus, a monda szerint púpos görög mesemondó felett, akinek arcképe a terem falán pompázott. A club, mint gondolható, sokat beszélgetett magáról és tagjaiban volt annyi bátorság, hogy II. Károly királyt kérték, hogy lépjen be közéjük. Az uralkodó jót nevetett eme kívánság fölött, azonban a kérelemnek helyt nem adott, de az együletnek gazdag bor- és vadpecsenye küldeményt juttatott. Később a club Londonba költözött át, ahol egy bizonyos Hatchet nevű egyén, akinek vastag és hosszú orra csak-

nem közmondásossá vált, mint az egyület első elnöke szerepelt. Angolországban való tartózkodása ideje alatt s később a francia forradalomban oly élénk részt vett Mirabeau gróf is egyhangúlag a club tiszteletbeli tagjává neveztetett ki.

Alap elvére nézve az utálatosak clubját még túlszárnyalta a Londonban alakult No-Nose-Club, az orrnélküliek clubja. Ez minden hónapban egyszer a City vendéglőjében gyűlt össze, de az alapítójának, egy humanistikus nemesnek halála után ismét feloszlott, mert a tagok semmi új elnöknek magukat alárendelni nem érezték kedvet.

A társas együletek e neméhez tartozik a mult század utolsó negyedében támadt of fat Man-club, a vastagok clubja Londonban. A társas terembe két bejárás volt különböző nagyságban. Ha a tag-jelölt a kisebbben be tudott jönni, akkor nem tartatott méltónak a kívánt felvételre; ellenben, ha a nagy ajtó széles szárnyait ki kellett nyitni, hogy testes alakja azon beférjen, akkor általános felkiáltással üdvözölték őt.

Mintegy ennek ellenjatkául erre rövid idő alatt Londonban szerveződött a Thin-club, a soványak clubja, akik a vastagok ellen heves elleneskedést fejtettek ki és egy éven át minden lehető módon harezoltak és a közvéleményben igyekeztek ártani, nevezetesen igyekeztek megakadályozni azok belépését az Aldermenek vagyis a város öregjeinek kollégiumába, míg végre a két fél között béke kötöttet s annak alapján egyesültek, úgy hogy azután a kollégiumban mindig egyenlően ültek kövérek és soványak.

Továbbá támadtak egymással párhuzamosan a nagyok clubja (Tall-club) és a kicsik vagyis rövidke clubja (Short-club). Az utóbbi az év legrovidebb napján, decz. 21-ikén nyílt meg és székhelyét a „Kis tér”-en ütötte fel. A club-helyiség asztalai, székei és egyéb bútora a tagok miniatúr alakjával egybehangzóan külön készítették; a tagok, akik többnyire írók és tudósok voltak, esküvel fogadták, hogy a testileg és területileg kicsit a világban és az életben minden irányban érvényre emelik. Azért soha sem gyülekeztek össze anélkül, hogy a kis Dávidot, vagy a kis Pipint, vagy különösen Horácot, a római költőt, akit az ő pártfogója, Augustus császár „a legparányibb ember”-nek szokott nevezni, egész különösen ne dicsőítették volna.

Más fajta volt a Sighing-club (a sohajtozók clubja) és a Fringe-Glove-club, a rongyos keztyűsök clubja, mindkét gyülekezet Oxfordban lépett életbe s a szép nem ábrándos istenítésének, ama lágy szentimentalismsnak hódoltak, a melyet Göthe testesített meg az ő „Werther”-jében. A sohajtozó, aki a társaság helyiségébe bejött, nem üdvözölte először a jelenlevő tagtársat, hanem székre veté le magát és égfelé emelt szemekkel így kiáltott fel: „Láttam őt, az istenit! Soha sem volt oly elragadó, mint ma este. És ő reám fordította szemeit!” Az ünnepi evéskor minden tag-

társ annyi pohárral ivott meg imádottja egészségére, a hány betűből állott annak neve és az lett győztesnek elismerve, akinek tósztja a legagyégetőbb jókívánatoknak tudott kifejezést adni.

Mind e csodálatos clubok teljesen ártatlan természetűek valának. Nem így azonban a párhajozók clubja (Dwelling-club), a mely senki olyat nem vett fel soraiba, aki ellenfelét legalább egyszer le nem szúrta vagy le nem lötte; még ennél is sokkal veszedelmesebb volt a Man-Killing-Club, a gyilkos club, mely a 18. század első felében Londonban tényleg létezett és csak olyanokat méltatott tagságának tiszteletére, aki kitudta mutatni, hogy egy embertárs életét kioltotta.

A legnagyobb borzalmat azonban Anna királynő alatt (1702—1717.) terjesztette a Mohok-club, a mely nevét egy kannibál törzstől kölcsönözte. Ez a társulat hadat üzent az emberiségnek és arra egyesült dac- és védszövetségben, hogy határozatukat végrehajtsák. Ezek lesben állottak, férfiakat és nőket vonszoltak zughelyökre, a legutálatosabb gonosz tetteket követték el és úgy ünnepelték, mint legnagyobb hősiüket azt, aki a legborzasztóbb bünténytől sem riadt vissza. „Az ő sorsuk.” mondja egy kortárs „a hóhér kötelével érte betetőzést” és szerencsére mind eme gonosztevő együletek csak kevés ideig álltak fenn, mert a törvényszék folyton alkalmat talált a belépésre és legtöbbször a hóhér mondta ki az utolsó szót.

Ezekben számláltuk el némelyikét a legjellemzőbb ama ritka cluboknak, amelyekben Anglia még száz évvel ez előtt oly gazdag volt. Ma az eredeti és különösnek az ideje ott is mindjobban lejár és ama különöst hajhászó egyesületek közül csak kevésnek sikerült magát napjainkig fönntartani, még inkább csekély azonban a száma és jelentősége azoknak, melyek az utolsó évtizedekben ujonan keletkeztek.

Szerkesztői üzenetek.

Fazekas A. Helyben. Megkaptam az újabb küldeményt és átnéztem. Az egyik használható lesz, csak hogy soká kerül reá a sor, miután már több darab van előjegyzésben közlés végett.

Ny. T. Emerencia úrhölgy. Vác. A küldeményt köszönettel megkaptam s alkalom adtán közölni fogom.

V. Á. Ujpest. Soraid megkaptam. A mult esütörtökön majdnem hogy nálatok nem voltam, az utazás azonban elmaradt, mivel az indok megszűnt.

O. Helyben. Hogy ön a spárgát szereti, nem erény, annál kevésbé következik logice ebből, hogy ért a versírásához. Elbeszélést sem közölhetem, miután lapunk színvonaláig nem emelkedik.

K. S. Budapest. Köszönet az értesítésért, megemelt az egy haszontalan fáradságtól. Különbösen sem lepett meg a gr. válsza, mert náluk már így szokott az lenni.

P. T. Á. Budapest. Köszönet a b. küldeményért. Tárgyhalmaz miatt csak lapunk jövő számában lehet hozni.

Omega. Ezentúl már csak képtelen vicceket közlünk, mint ahogy ez lapunk mai számából is már siralmasan látható.

Köszönetnyilvánítás.

Ő Fensége Salvator Lipót főherceg udvarmestri hivatala.

Általános Asbestáru-gyár.

Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót főherceg rendkívül meg van elégedve az asbesttalpall bélelt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak úgy el, mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbesttalpbéléssel, ugyanannál a cipésznél s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadászcipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, a mint megfelelők voltak a szaloncipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án.

KRAHL, huszárcapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur!

Az asbestbetétű cipők kitűnőnek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszűnt minden lábfájásom, úgy hogy — azt hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17.

11—50

tisztelő híve

WEKERLE SÁNDOR.

Óvjuk lábainkat hidegtől, nedvességtől és meghűléstől.

Nincs többé lábfájás!

Sem tyúkszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés.

Rövid ideit viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Högyes-féle, az egész világon szabadalmazott asbesttalpbéléssel látja el.

Kettősvastagságu 1 pár 20 kr., egyszerű 60 kr., homoktalp 40 kr., GYERMEKEKNEK FELE.

Az asbesttalpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szállított.

Szétküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospectusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

VISZONTELADÓKNAK MEGFELELŐ ÁRENGEDMÉNY.

Általános asbestáru-gyár betéti társaság Budapest, VI., Sziv-u. 18.